

MINISTROW (1) ai

L sg m ministrowym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „minister” ‘duchowny protestancki’; należący do ministra: Brencyani zafię y Vbikwityftowie powfzechną prawdziwą obecność Pána Chryftułowę tak dálece rościągáią/ iż go [...] obecnym czynią [...] tak w Miniftrowym kofturku/ iáko w iego Miniftrowney kądzieli. ReszPrz 86.

IM